

bratje Hrvatje in sicer 3 duhovniki iz Zagreba, 2 iz Dijakovara, 1 iz Dalmacije in drugi posvetni. Težko smo se ločili od doma 14. avg. ter se podali na težavni in dolgi pot. Ali kmalu smo pozabili vse težave, ko smo videli, da nas je toliko in da smo vsi enega duha, enega srca, kakor bratje med seboj. Celo noč smo se vozili in še le 15. avg. zjutraj ob 7. na Dunaj dospeli, kjer so nas na kolodvoru ondajšnji Slovani prijateljsko sprejeli in pozdravili. Na praznik Velike Gospojnice smo na Dunaji ostali ter si odpočinili, ker se ne spodobi tak velik praznik popotovati. Drugi den zjutraj ob 6. smo se odpeljali iz Beča skozi Brno, glavno mesto Moravske v zlato Prago. Vse, kar smo doživeli v Beču, Brni in zlati Pragi, hočem vam, spoštovani bralci, prihodnjič povedati. Denes želim le nekoliko o Velegradu govoriti, ker Velegrad je bil zaželeni cilj našega potovanja.

V Pragi smo ostali 3 cele dni 18., 19. in 20. avgusta ter si ogledovali znamenitosti tega zares kraljevega mesta. V petek 21. avgusta zjutraj ob 7. odpeljali smo se spet v Brno do Lundenburga in od ondot proti Ogrskemu Hradišču, kamor smo se zvečer pripeljali. Zdaj smo imeli le eno malo uro hoda do zaželenega Velegrada. Prenočili smo v Og. Hradišču in se drugi dan zarano v Velegrad podali. Bila je ravno sobota, osminina praznika Marijnega vnebovzvetja. Vse polno ljudstva je vrelo proti svetišču. Procesija za procesijo se je vrstila in pomikala med glasnim petjem proti cerkvi. Tudi Praški nadškof, grof Schönborn, je bil ta den v Velegradu in je imel slovesno sv. opravilo. Srce nam je radosti igralo, ko smo zagledali tisti sv. kraj kjer je živel in umrl apostol Slovenski, sv. Metod. Naš prvi pot je bil v prelepo cerkev, posvečeno nebeški Kraljici. Ko smo svojo pobožnost opravili in molili na grobu sv. Metoda, smo začeli ogledovati velikansko cerkev, ki ima 13 altarjev. Na stranskih altarjih vedno sveče gorijo, ker mešniki v enomer mešujejo, eden odstopi, drugi pristopi. Spovednic jo črez 20 v cerkvi, pa vsepolno ljudstva okoli, ki komaj čakajo, da bi spoved opravili.

Nek prijazen mešnik Velegradski je nas Slovence po cerkvi vodil in nam vse znamenitosti razkazoval. In šli smo za gospodom od kapelice do kapelice, od altarja do altarja. Pri velikem altarju nam je pokazal dragoceno preprogo, ki so jo vsi slovanski rodovi darovali. Tudi Slovenci iz Kranjske in Štajerske so svoj delež poslali.

Na velikem altarju je kamenena, 3 metre dolga, plošča iz kararskega mramorja, iz Rima pripeljana, ki je stala 30 tisoč forintov. Pod altarjem se vidi podoba smrti sv. Cirila, potem sv. Metoda, ki mu papež Hadrian II. ravno nadškofovo čast podeli in podoba, kako je sv. Metod slovo vzel od svojih ljubih učencev z

besedami: „Čujte, otročiči moji, pri meni do tretjega dne!“

Iz velike cerkve nas je gospod peljal v malo cerkvico, ki se imenuje Cirilka ter je ena najstarejših cerkev na Moravskem. Pravijo, da jo je pozidal sam kralj Svetopolk po navodu sv. Cirila, zato ime Cirilka. V Cirilki smo videli svetilnico iz čistega zlata in pa podobo sv. Cirila in Metoda, kar so obodvoje Rusi v dar poslali. Po stari slovenski navadi smo šli vsi Slovenski romarji v tej cerkvi okolj altarja k darovanju poljubovaje svetinjo sv. Cirila. Naposled nam je prijazen duhovnik pokazal še zakladnico Velegradsko. Videli smo tu med drugimi dragocenostmi prekrasno mešno opravo in pa prelepo bandero, kar so darovali Slovani iz daljne Amerike in kar 4000 fl. velja.

Zahvalivši se ljubeznivemu gospodu za njegovo dobroto, se slovenski romarji poslovimo od nam tako dragega in svetega kraja. Še enkrat pokleknejo na grob sv. Metoda ter pri srčno molimo za vse nam v molitvo priporočene. Potem rečemo Velegradu: Z Bogom! in se vrnemo zadovoljni vsak proti svojemu domu. Angelj varuh, ki nas je vodil po potu do Velegrada nas je tudi srečno pripeljal v prelubo našo slovensko domovino. Spomin na slavni Velegrad pa nam ostane vedno blag. Ne bomo ga pozabili vse svoje žive dni. (Dalje prihod.)

Smešnica 36. Nek dijak pride na svojem potovanju v neko krčmo ter se dobro najé in napije. Ko je bilo treba plačati, reče krčmarju: „Nimam denarja, da bi vam plačal, pa vam hočem zato lepo pesem zapeti.“ „Kaj mi je treba tvojih pesmi,“ reče srdito krčmar, „plačaj mi!“ „Ne jezite se“, reče dijak, „jaz nimam denarja in vam ne morem plačati, pa pesmico vam hočem zapeti tako lepo, da boste gotovo zadovoljni.“ „Naj bo.“ reče krčmar, „ako mi zares pesem zapoješ, ki mi dopade, znaš brez plačila iti.“ — Naš dijak začne pesmi prepevati, ali nobena ne dopade krčmarju. Nazadnje potegne mošnjico iz žepa in reče: „No! zdaj vam pa bom eno zapel, ki vam bo, stavim, kar hočete, gotovo dopadla,“ in med tem, ko sega v mošnjo, prepeva:

„Ej, bratec moj, drugače nije,

Tukaj se zastoj ne pije;

Vun, vun iz mošnjice

Svitile brž grošice!“

„Ha, ta mi dopade“, reče krčmar; dijak pa mu odgovori: „Sem vedel, da vam bo ta dopadla in tako sva bot“, — vtakne mošnjico v žep in gre.

Razne stvari.

(Presvitli cesar) pridejo v petek ob 7. uri zvečer v Maribor ter se mudijo 3 minute na južnem kolodvoru.

(Presvitli cesar) darovali so za poprav-
ljanje zvonika v Ljutomeru 200 fl.

(Čitalnica pri sv. Petru) pod svet.
gorami priredi v nedeljo dne 13. septbr. 1885
svečanost s tombolo itd. Čisti dobiček je na-
menjen v prid ubogi šolski mladini. Začetek
ob 1/2 7 uri zvečer. K obilni udeležbi vabi
njljudno odbor.

(Nemški „šulverein“.) Slišali smo, da
je tukajšnji nemški „šulverein“ poslal vabilne
listke h gorenji Kungoti. Neki od davnih
časov ondi znani, bivši kmet in župan — kaj
da je zdaj, nismo mogli zvedeti — je po Kun-
gočki fari širil te listke, pobiral podpise, na-
biral ude za nemški „šulverein“. Ali je kaj
udov pridobil, ne vemo. Upamo pa, da pošte-
nega kmeta in posestnika oslepariti ni in ne
bode mogel. Pozor vrli Kungočani!

(Od Ložnice pri Slov. Bistrici.)
Čudno se nam zdi, da našim po sili Nemcem
slovenske pesmi niso mar; so pa jih v Marija-
Celji na Gornjem Štajerji pravi Nemci z ve-
seljem poslušali, ko smo jih slovenski romarji
ondi peli.

(Iz Vuhreda) se nam piše, da so ondašnji
g. župnik Kocuvan vsled večkratnega prehlaj-
jenja hudo zboleli, da niti na obletnico posve-
čenja njihove nove cerkve niso mogli v cerkev
priti. Zdaj je že nekoliko boljše in župljani
prosiyo Boga, da bi kmalu popolnoma okrevali
in zmogli svojo težavno službo spet opravljati.

(Dekliška šola) šolskih sester v Celji,
dozdaj trirazredna, razširi se s pričetkom
šolskega leta (15. sept. t. l.) v četiriraz-
redno. Podučni jezik je slovenski; toda kakor
dozdaj bode se tudi v prihodnje toliko v nem-
ščini podučevalo, da se je prav lahko še vse
učenke privadijo. Vse blage prijatelje naše
mladine pa prosimo, naj izvolijo tudi v prihodnje
podpirati prav krepko imenovani zavod.

(Človeške kosti) izkopali so pri ko-
panju kleti v hiši M. P. v Muretincih; gospo-
ska je kosti odnesla in preiskava bo menda
spravila na beli den, kako so kosti tje prišle.

(Župljani od sv. Marka nižje Ptuja)
kličejo za odšlim gospodom kaplanom Francem
Gečem: „Bog jih ohrani še mnogo let zdravih
in veselih! Markovčanom ostanejo nepozabljivi!“

(Č. g. Vinko Bauman) gre za provi-
zorja k sv. Janžu na Peči.

(Čuden nahod.) Pri zboru nemških pev-
cev v Gradcu so prvo darilo prejeli pevci z
Ljubna, Mariborski pa drugo in tretje že Čmu-
reški; vsled tega so baje Mariborski pevci vsi
nahod domov prinesli.

Loterijne številke:

V Gradcu 5. sept. 1885:	85, 71, 13, 3, 73
Na Dunaji „ „	72, 45, 9, 79, 18

Prihodnje srečkanje 5. septembra 1885.

Dobra služba. Priden mladeneč, kateri
bi v nekem mestu na
Slovenskem želel prevzeti upravlja po vrtu,
dvorišči in pri goveji živini, naj se pismeno
oglasí pri opravníštvu „Slov. Gospodarja“. Pla-
čilo je 8 gid. na mesec, tudi strošek in stano-
vanje. (2-3)

Strnišne detelje

5—6 vozov se prodaja na njivah blizu
Maribora. Več se poizve pri uprav-
ništvu „Slov. Gosp.“

Velik živinski sejem

bode na Ruško soboto, dne 12. sept. pri
sv. Antonu v Slov. goricah. 2—2

Cvet zoper trganje

je odločno najboljšo zdravilo zoper
protin ter revmatizem, trganje
po udih, bolečine v križi ter živ-
cih, otekline, otrple ude in kite
itd., malo časa, če se rabi, pa mine
Schuhmarke. popolnem trganje, kar dokazuje
obilo zahval. Zahteva naj se samo „cvetú
zoper trganje po dr. Maliči“ z zraven
stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Kri čistilne kroglice

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu
pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osve-
dočile pri zabasanji človeškega telesa, glavo-
bolu, otrpnenih udih, skazenem želodcu,
jétrnih in obistnih boleznih; v škatljah
à 21 kr.; jeden zavojs s 6 škatljami 1 fl. 5 kr.
Razpošilja se le jeden zavojs.

Planinski zeliščni sirop kranjski à 56 kr.,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol,
prsne in plučne bolečine. Koristnejši, nego
vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Razpošilja se vsak dan po poštnem povzetji

☛ v lekarni „pri samorogu“ ☛

Adresa:

Lekarna Trnkoczy-ja
na Mestnem trgu v Ljubljani.